

[Bernhard Baunsgaard]

turligvis enig i, men tinget er formentlig også enig med mig i, at hvis vi fik gennemført en sådan ændring, så var det noget, der først og fremmest ville få betydning for fremskridtspartiet.

Glistrup (FP):

Det er alligevel for groft, når hr. Karlskov Jensen her kommer og fortæller, at grunden til, at Surløkkefamilien skal betale skat, er, at venstre ikke har kunnet få sin vilje, ikke har kunnet få flertal.

Den 14. maj 1975 – altså to år før Surløkkesagen overhovedet opstår – stemmer vi i folketinget, og det er udelukkende venstres stemmer, der bevirker, at der skal betales skat af ekspropriationserstatninger, at man ved den lejlighed får indført den regel, som Surløkkefamilien kommer til at lide så hårdt under. Havde venstre stemt på den måde, som de praler af selv rundt omkring i forsamlingshusene, så var der overhovedet ikke opstået nogen Surløkkesag, så var ændringsforslag nr. 22 blevet vedtaget ved den lejlighed med et flertal. Kun fordi venstre stemte imod og stemte for, at der skulle betales skat af ekspropriationserstatninger, opstår overhovedet denne Surløkkesag.

Derfor kan hr. Karlskov Jensen kun pynte sig med lånte fjer, når han siger, at den 30. januar 1978, da ulykken var sket, tog han ordet her i folketinget. Han skulle have tænkt, før ulykken skete. Det er for sent at reparere, når huset er brændt ned eller huset er blevet eksproprieret. Derfor er vi kommet i den situation, vi er i nu.

Det ville selvfølgelig være rart med den af hr. Bernhard Baunsgaard foreslåede ændring i forretningsordenen, så vi bl. a. blev fri for at høre det, som hr. Bernhard Baunsgaard selv talte om i sit indlæg, nemlig at ekspropriationserstatninger skulle fastsættes forskelligt, alt efter om der skal betales skat eller ej. Det er ikke tilfældet. Ekspropriationserstatninger fastsættes ganske aldeles uden hensyntagen til, hvordan skattekravene er, om det er et aktieselskab, der får eksproprieret, om det er en person med negativ indtægt, om det er en udlænding, eller hvem det er. Det påvirker overhovedet ikke med én øre den grundlovsmæssige ekspropriationserstatning, om der bagefter kommer et skattekrav, eller om der bagefter ikke kommer et skatte-

krav. Selve den oplysning, som hr. Bernhard Baunsgaard brugte til at belyse, at man skulle vide, hvad man talte om, viste, at hr. Bernhard Baunsgaard – som sædvanlig – heller ikke vidste, hvad han talte om.

(Kort bemærkning).

Karlskov Jensen (V):

Nu forlader man altså den 30. januar 1978, hvor jeg rejste spørgsmålet her, og begynder at grave tilbage til et forlig, der blev indgået i 1975. Venstre vedstod det forlig, selv om det efterfølgende kom tilbud. Det samme gentog sig for øvrigt på et senere tidspunkt. Venstre vedstår det forlig. Det, vi fik ind i det forlig dengang, var det 30.000 kr.s fradrag, som ikke havde været der tidligere.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det forlig, man indgik dengang for at tækkes socialdemokraterne, indebar, at man forhøjede skatteprocenten fra 65 til 75. Det skal hr. Karlskov Jensen ikke rose sig af.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg kan gøre dette meget kort, men der er to ting i det, hr. Bernhard Baunsgaard har fremhævet her i dag, der ikke er korrekte.

Den ene ting har hr. Glistrup allerede bemærket, nemlig hr. Bernhard Baunsgaards udtalelse om, at erstatninger er fastsat under forudsætning af, at der skal betales skat af dem. Det er de ikke. Der ligger – hvad vi har talt om før, mens denne sag var til behandling – et svar fra ministeren om, at man fastsætter erstatningerne efter værdien i handel og vandel uden nogen som helst hensyntagen til, om der skal betales skat eller ej.

En anden ting, hr. Bernhard Baunsgaard sagde, var heller ikke korrekt. Hr. Bernhard Baunsgaard talte om de sager, der ikke er færdigbehandlet, der hidrører fra 1978. Ekspropriation er sket i det øjeblik, den foretages på åstedet, alt andet er noget efterfølgende, og derfor er spørgsmålet for så vidt kun, om ekspropriationen er foretaget efter en bestemt dato, hvis hr. Bernhard Baunsgaards ændringsforslag kommer igennem.

Jeg vil gerne sluttelig sige, jeg i og for er ked af, at man hele tiden taler om en enkelt sag. Det er jo ikke det, vi lovgiver om. Der